

Actituds i valors

Cicles: 1r, 2n i 3r

Tema: Tenir diabetis no és...

1/4

PROFESSOR ALUMNES



www.fundaciondiabetes.org

L'ERROR DE L'ANDREU

Últimament en Borja no somriu ni al circ. La seva mare es pensa que és perquè fa un mes que li van dir que tenia diabetis, però s'equivoca.

Està trist perquè l'Andreu, el seu millor amic, ja no està amb ell als patis i quan en Borja el crida per jugar a futbol, li diu que no vol jugar.

Fins aleshores sempre havien estat junts. Mai no feien res sense deixar de comptar l'un amb l'altre. Si el seu pare li deia d'anar al cine o a pescar, en Borja sempre preguntava: «Puc trucar a l'Andreu perquè vingui?».

En Borja no entén per què està tan estrany. Ja el va notar molt seriós el dia que tota la classe, incloent-hi la Marta, la profe, van anar a veure'l a l'hospital. Va ser una passada el guirigall que van muntar entre tots amb les joguines que li havien regalat els tiets! Però el seu millor amic gairebé ni el va saludar.

La Marta també ha notat el canvi. I per això decideix investigar una mica.

—Nois, ja podeu sortir al pati. Andreu, si us plau, queda't un moment.

L'Andreu es queda assegut al seu lloc sense saber ben bé què vol la Marta.

—Últimament et veig molt callat. Et passa alguna cosa?

—Mmmmmm.

—Véns content al col·le?

—Sí.

—Et passa alguna cosa a casa?

—No.

—Estàs malalt?

—No.

—Té a veure amb en Borja?

Actituds i valors

Cicles: 1r, 2n i 3r

Tema: Tenir diabetis no és...

2/4

PROFESSOR ALUMNES



www.fundaciondiabetes.org

—Mmmmmmmmm.

—Us heu enfadat?

—No.

—Andreu, et dono un euro si em dius més de quatre paraules seguides.

—Apa, Marta! Quines coses que em dius —va contestar somrient una mica, però no gaire.

—...És per això de la diabetis?

L'Andreu acota el cap mentre fa esforços perquè no se li escapi una llàgrima estúpida que es comença a veure per l'ull esquerre.

La Marta, que és molt llesta (per això és la mestra), de seguida s'adona que el que preocupa l'Andreu està relacionat amb la diabetis del seu amic.

—Però, Andreu, si en Borja ja està bé. No ho veus?

—Sí, però s'ha de punxar cada dia. En Pere diu que els que es droguen també es punxen.

—No deus pas pensar que en Borja és un drogoaddicte?

No creguis que a l'Andreu no se li havia passat aquesta idea pel cap. També per a ell, tot això és nou. Però no, ja no ho pensa perquè un dia va sentir la seva mare parlant per telèfon amb la tieta Elena sobre un senyor gran que també s'havia de punxar.

—No, no ho penso. Però...

—Digues, rei.

—Doncs que vaig sentir la mare que li deia a la tieta que és una malaltia terrible i que un senyor s'havia mort d'això. I que abans s'havia quedat cec.

Ja no pot contenir més la maleïda llàgrima que surt fugint de l'ull esquerre, acompanyada de dues més que estaven amagades al dret.

Actituds i valors

Cicles: 1r, 2n i 3r

Tema: Tenir diabetis no és...

3/4

PROFESSOR ALUMNES



www.fundaciondiabetes.org

—En Borja és el meu millor amic i no vull que li passi res dolent.

—Però, Andreu, estàs molt equivocad. Que en Borja tingui diabetis no vol dir que s'hagi de quedar cec i encara menys que s'hagi de morir.

—Ah, no? —diu l'Andreu posant cara de babau.

—No, home. El que vol dir és que s'ha de cuidar més i s'ha de punxar insulina. La necessita per poder fer les mateixes coses que abans: jugar a futbol, estudiar, córrer, imitar-me quan no el veig...

L'Andreu pensa que la profe deu ser una mica bruixa. Com sap que en Borja i ell se'n riu imitant-la quan ella està d'esquena?

Tanmateix, no es queda tranquil del tot. Li fa molta vergonya reconèixer-ho, però al final es decideix, és ara o mai:

—I també em fa por que m'ho enganxi.

Això l'havia preocupat des que van anar a l'hospital. Es pensa que és una mala persona perquè el preocupa més que li encomani la malaltia que no pas com es troba el seu amic.

La Marta se'l mira sorpresa. Ara ja ho entén tot. O sigui que era això! El pobre Andreu ho deu estar passant molt malament. I li dóna una bona abraçada.

—Andreu, guapo, la diabetis és una malaltia que no s'encomana.

—O sigui que si jugo amb ell, no em posaré malalt?

—Exactament.

—I si lluitem?

L'Andreu li recorda com els agrada a tots dos jugar a pirates i que sempre acaben tirats a la gespa del parc.

—Encara que us feu sang tampoc no t'ho enganxarà.

—Em promets que no es quedarà cec i que no es morirà per culpa de la

Actituds i valors

Cicles: 1r, 2n i 3r

Tema: Tenir diabetis no és...

4/4

PROFESSOR ALUMNES



www.fundaciondiabetes.org

diabetis?

—T'ho prometo.

No vegis com li ha canviat la cara a l'Andreu. Tot d'una torna a ser el mateix noi alegre de sempre.

—Ara vés al pati, que encara queden 10 minuts d'esbarjo.

La Marta decideix que aquell mateix matí trucarà al metge que tracta en Borja per convidar-lo a venir a fer una xerrada a la classe i explicar-los què és això de la diabetis. No vol tenir una altra sorpresa com aquesta.

Mentrestant, en Borja, al pati, tot just ha provat l'entrepà. No ha volgut jugar a tocar i parar, i això que l'hi ha dit la Lluïsa (tu no saps com n'és de guapa, aquesta nena), ni ha volgut parlar amb en Miquel quan s'ha assegut al seu costat.

De sobte sent grinyolar la porta de classe en obrir-se (a veure si l'engreixen que tot el curs que està igual). Aixeca la vista i sense tenir temps de reaccionar veu algú que se li acosta ràpidament. Algú se li ha tirat a sobre per abraçar-lo. És l'Andreu, que amb l'impuls l'ha tirat, el molt animal. L'Andreu es fa un tip de riure mentre tots dos roden pel terra del pati.

En Borja sorprès no sap què fer. Alguna cosa grossa li deu haver passat al seu amic mentre parlava amb la Marta. La veritat és que no sap què pot ser, però està contentíssim. I pensa: «Que no se m'oblidi preguntar-li després què li ha passat». Però ara està massa ocupat jugant amb el seu amic.

Tots dos es peten de riure mentre donen tombs pel terra. En Miquel, que els veu, pensa que estan bojós. I quan mira cap a la classe per veure com surt la Marta a renyar-los, no entén res de res. La profe està allí, mirant-los a través de la finestra i somrient mentre marca un número de telèfon...